

عنوان مقاله:

بررسی نظریه امید از منظر آیات و روایات و دیدگاه روان شناسان

محل انتشار:

دومین همایش ملی ایده های کاربردی در علوم تربیتی، روانشناسی و مطالعات فرهنگی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

وحیده شیبانی

حمیده پورمومن

خلاصه مقاله:

امید و امیدواری لازمه حیات آدمیان است؛ به گونه ای که بدون آن، بنیان حیات مادی و معنوی بشر فرو می ریزد. اگر امید به پاداش مادی یا معنوی از زندگی انسان ها رخت بربندد، انگیزه بشر نیز در فعالیت های فردی خانوادگی و اجتماعی از وی سلب می شود. در این حالت، بروز هرگونه فعالیت مثبت، از ساده ترین تا تخصصی ترین شکل آن، از وی کاملاً دور از انتظار است. به تعبیر ساده تر، آدمیان به امید زنده اند. در دنیای متمدن امروزی، آدمی به ظاهر مرفه به نظر می رسد، اما بیشتر از گذشته، افسرده ناامید و تنهاست، روان شناسان مثبت نگر معتقدند امید می تواند از افراد در برابر روی دادهای استرس زای زندگی حمایت کند، از این روی، در یکی دو دهه اخیر، نقش امید در درمان انواع بیماری ها بررسی شده و در نتیجه این بررسی ها، اسنادی نظریه ای را به نام نظریه امید بیان کرده است. از سویی دیگر، با توجه به تاثیر جهان بینی هر فرد در بهبود و درمان انواع بیماری ها نمی توان از نقش دین در پیدایش امید غافل ماند. در این مقاله به نظریه امید و عناصر آن و اهمیت آن در زندگی و همچنین امید از دیدگاه معصومین پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1560775>

